

Blues

El **blues** és un gènere musical [] i instrumental basat en la utilització d'unes determinades notes (notes *blues*), l'ús de les progressions d' [] del *blues*, i d'un patró [] que sol seguir una estructura de dotze compassos. El terme anglès, que vol dir 'blaus', pren també la significació de ' [] '.

Originari de les comunitats [] dels Estats Units, es va desenvolupar amb els espirituals (*spiritual song* o []), les cançons de pregària (*prayer song*), cants de treball ([]), balades anglosaxones, i crits de camp (*field holler*). La utilització de les notes del *blues* i la importància dels patrons de pregunta i [], tant en la música com en les lletres, són indicatius de l'herència africana occidental d'aquest [].

Un tret característic del *blues* és l'ús extensiu de les tècniques "expressives" de la [] (*bend*, *vibrato*, *slide*), que posteriorment influïrien en els solos d'estils com el *rock*. El *blues* va influir en la música popular nord-americana i occidental en general, i arribà a formar part de gèneres musicals com el *ragtime*, el *jazz*, el *bluegrass*, el *rhythm and blues*, el *rock and roll*, el *heavy metal*, el *hip-hop*, la música *country* i les cançons pop.

(...) També s'usa la tècnica en què un instrument sona com a resposta a un altre (crida i resposta). Al principi, s'utilitzaven instruments molt senzills de [] pròpia. Més endavant, s'usaren les guitarres acústiques, el [] i l'harmònica i, finalment, molts d'altres.

Durant les primeres dècades del segle xx, la música *blues* no estava clarament definida en termes de progressió d'acords(...). Cap als anys trenta, el *blues* amb una [] de dotze compassos s'estandarditzà. Els acords *blues* associats a una estructura *blues* de dotze compassos solen estar compostos normalment per tres acords diferents, els quals són tocats amb un esquema de dotze compassos:(

La forma original de les lletres de *blues* consisteix, habitualment, en una sola línia que es repeteix tres []. Més endavant, l'estructura actual, basada en una única repetició d'una línia seguida per una línia final, es va convertir en un estàndard. Aquestes línies solien ser cantades seguint un patró més proper a una conversa rítmica que a una melodia.

Els primers *blues*, amb freqüència, prenen la forma d'una narració, la qual solia transmetre el cantant mitjançant la seva veu, i contava les seves penes personals formant part d'un món injust, d'una crua realitat: «un amor perdut, la crueltat dels agents de policia, l'opressió dels blancs i els temps difícils». Gran part dels *blues* més antics contenen lletres més [], a diferència de la majoria de la música popular que es gravava en aquells temps. (...)

<https://ca.wikipedia.org/wiki/Blues>

tristesa repetitiu acords guitarra fabricació gènere realistes work song
piano afroamericanes vegades resposta estructura gòspel vocal